

Oponentský posudek diplomové práce Michaela Goldschmida Prostor k tvorbě

“Ve své diplomové práci bych chtěl najít odpověď na otázku, jakým způsobem jít naproti vzniku ideálního tvůrčího prostředí pro herce,” klade si v úvodu své práce za cíl Michael Goldschmid. Zvolené téma - prostor k herecké tvorbě - působí nosně a slibně. Pustil jsem se tedy do četby diplomantovy práce pln očekávání - jakými že to cestami povede svůj výzkum a zda se mu nakonec podaří najít uspokojivou odpověď na tak nelehkou a zároveň, v hereckém světě, stále se opakující otázku. Michaelovi Goldschmidovi je nutno přiznat, že jeho práce působí velmi upřímným dojmem. Dává nám nahlédnout do svého vnitřního světa plného pochyb, předsudků a zároveň ctižádosti a urputné snahy vymanit se z okovů malověrnosti. Celá práce je svým způsobem prodchnuta touhou po volnosti, po uvolnění, po nalezení sebe sama a to jak prostřednictvím rozvíjení vlastní vůle a odvahy, tak (v neposlední řadě) i v rámci práce v tvůrčím kolektivu nebo v interakci s empatickým a inspirativním režisérem, v prostředí vzájemné důvěry a otevřenosti.

Goldschmidova práce se ve své úvodní části slibně rozvíjí, ale jakoby postupně diplomantovi začal docházet dech. V okamžiku, kdy by měla, po zajímavé expozici, logicky následovat soustředěná analýza možností nalezení tvůrčího prostoru, se diplomant spokojí s pouhým konstatováním či popisem prožitého. Tedy jakousi retrospektivou zážitků, momentek a situací, jež se udály během jeho studia na DAMU. To zákonitě vede k jisté roztržitosti, nesourodosti a především k nevytěženosti zvoleného tématu. Je to škoda, neboť kapitoly - jako například ta věnovaná hodinám herecké propedeutiky se Štěpánem Páclem - naznačují potenciál Michaelových možností v rámci této diplomové práce. O to větší lítost člověk pocítuje při jakoby nedokončených, či jen krátce shrnutých pasážích (což se týká především závěrečné části “Ansámbli”).

I přes tyto výtky a vzhledem k upřímné snaze nalézt odpovědi na již zmiňované palčivé otázky a též k dobré volbě, použití odborné literatury, navrhuji diplomovou práci Michaela Goldschmida k obhajobě.

Otázky:

- 1) Píšete: “Bylo pro mě velmi nepříjemné a omezující vytvářet postavu podle pokynů, které nekorespondovaly s mou přirozeností.”
Jak byste - co by herec - definoval pojem: “moje přirozenost”? Mohl byste uvést některé další příklady pokynů, jež nekorespondovaly s vaší přirozeností? Co z toho, v dané chvíli pro vás vyplývalo? Jak těmto situacím čelíte?
- 2) Ve své práci zmiňujete Činoherní klub 60. let, jako místo ideálního tvůrčího prostoru. Myslíte si, že existuje nebo může dnes existovat divadlo, které by se svým duchem mohlo s tehdejším Činoherním klubem srovnávat? Jestli ano - čím? Jestli ne - proč?

V Praze dne 14.9.2020

Oponent diplomové práce MgA. Lukáš Hlavica